

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20C/25/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118206318
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3118206318.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v spore žalobcu O. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. C. XX, štátneho občana SR proti žalovanému C. D., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. B. XXX, štátnemu občanovi SR, právne zastúpenému JUDr. Annou Žedényiovou, advokátkou, ul. Palackého 85/5, Trenčín, v konaní o zaplatenie 129.500 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 9.000,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 9.000,- Eur od 02.04.2016 do zaplatenia zastavuje.
- II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.
- III. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 129.500 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 129.500 Eur od 2.4.2016 do zaplatenia. V žalobe uviedol, že dňa 1.2.2015 uzavrel žalobca ako veriteľ zmluvu o pôžičke so spoločnosťou KMS, s.r.o., Trenčín na sumu 129.500 Eur s tým, že dlžník sa zaviazal pôžičku splatiť najneskôr do 1.4.2016. Dlžník pôžičku napriek ústnym či písomným výzvam veriteľovi neuhradil, hoci dlžník v roku 2015 dosiahol nezanedbateľný obrat. Namiesto úhrady dlhu dlžník uskutočnil úkony smerujúce ku zlúčeniu s inou spoločnosťou. Spol. KMS, s.r.o., Trenčín bola napokon zrušená dobrovoľným výmazom ku dňu 31.12.2016 a jej právnym nástupcom sa stala spoločnosť B.S. s.r.o., Trenčín. Žalobca podal na spol. KMS s.r.o. trestné oznámenie, ktoré bolo odmietnuté uznesením vyšetrovateľa ČVS: ORP-126/2-VYS-TN-2018 zo dňa 16.3.2018 s odôvodnením, že nie je dôvod na začatie trestného stíhania. Žalobca poukázal na to, že žalovaný vo svojej výpovedi pred vyšetrovateľom uviedol, že peniaze posunul svojmu známemu do Srbska a preto je podľa žalobcu zrejme, že žalovaný pri prevzatí peňazí tieto nevrátil do spoločnosti na obchodné účely. Okresná prokuratúra Trenčín uznesením sp. zn. 1Pn 963/17/3309-14 zo dňa 11.4.2018 sťažnosť žalobcu odmietla ako nedôvodnú. V odôvodnení uznesenia okresnej prokuratúry bolo uvedené, že sa jedná o občianskoprávny vzťah, a že žalovaný zlúčením spoločnosti KMS s.r.o. so spoločnosťou B.S. s.r.o. nemal úmysel zbaviť sa dlhu voči žalobcovi a ako fyzická osoba prevzal dlh z právnickej osoby, aby sa vyhol trestnej zodpovednosti. V trestnom konaní tak žalovaný učinil prejav vôle, ktorým prevzal záväzok na seba voči žalobcovi za účelom vyhnutia sa trestnej zodpovednosti. Žalovaný nereagoval ani na návrh žalobcu na uzavretie dohody o uznaní dlhu a úhrade dlhu v splátkach.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril vo svojom podaní zo dňa 11.2.2019. V ňom žalovaný potvrdil, že žalobca a obchodná spoločnosť KMS s.r.o. uzavreli zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 129.500 Eur. Išlo o investície žalobcu vložené do podnikateľskej činnosti spol. KMS, s.r.o., z ktorej mal výnosy aj žalobca, odovzdával mu ich do jeho rúk žalovaný ako konateľ tejto spoločnosti, no žalobca odmietol vydať konateľovi tejto spoločnosti potvrdenie o doteraz

vyplatenej sume. Žalobca musí znášať istú mieru rizika, či sa výnos dosiahne. Žalovaný potvrdil, že spol. KMS, s.r.o. bola zlúčená so spol. B.S. s.r.o. s tým, že formou preberacieho protokolu došlo k odovzdaniu aj účtovných dokladov. V protokole bolo okrem iného uvedené, že záväzok spoločnosti KMS, s.r.o. si dorieši sám žalovaný, pretože žalobca a žalovaný sú dlhoroční kamaráti. Žalovaný nepoprel prevzatie finančných prostriedkov, avšak ich prevzal ako konateľ spol. KMS, s.r.o. za účelom ich investovania. Nejde o záväzok žalovaného, a žiaden taký záväzok žalovaný neuznal, ani ho neprevzal na seba. Žalovaný morálne prevzal na seba povinnosť celú vec doriešiť k spokojnosti žalobcu, aby boli peniaze žalobcovi vrátené a podniká kroky k tomu potrebné.

3. Na vyjadrenie žalovaného reagoval žalobca v podaní zo dňa 6.3.2019. V ňom uviedol, že dňa 13.1.2017 žalovaný uznal dlh z pôžičky a zaviazal sa ho uhradiť v troch splátkach s tým, že posledná mala byť uhradená dňa 31.12.2017. Odcitovoval časť odôvodnenia uznesenia Okresnej prokuratúry Trenčín sp. zn. 1Pn 963/17/3309-14 zo dňa 11.4.2018: „čo je však podstatné je tvrdenie oboch, že pôžička fakticky nebola poskytovaná firme KMS s.r.o., ale len C. D. ako fyzickej osobe. Z vyššie uvedeného je možné konštatovať, že právny vzťah týkajúci sa pôžičky peňazí vznikol v roku 2014 medzi dvoma súkromnými osobami a to O. P. a C. D. a to na základe ústneho dojednania. Obaja účastníci zmluvy zhodne potvrdili, že požičiavaná hotovosť nebola poskytnutá v prospech firmy KMS, s.r.o. na jej podnikateľské aktivity, ale bola poskytnutá výlučne C. D. ako investícia v prospech tretej osoby na ďalšie zhodnotenie týchto peňazí“. Z tohto vyplýva, že tvrdenia žalovaného o investícii do podnikateľskej činnosti sú nepravdivé. Ďalej uviedol, že prokuratúra mala preukázať, že žalovaný zaslal v polovici roku 2017 na účet žalobcu sumu 9.000 Eur.

4. Žalovaný v podaní zo dňa 1.4.2019 uviedol, že medzi žalobcom a žalovaným nedošlo k uzavretiu žiadneho právneho úkonu v zmysle § 531, alebo § 533, § 534 Občianskeho zákonníka. Zmluva o pôžičke bola uzavretá medzi žalobcom ako veriteľom a spoločnosťou KMS s.r.o. ako dlžníkom. Žalovaný namietol, že nie je pasívne vecne legitimovaný, pretože je v morálnom, nie v právnom vzťahu so žalobcom. Preto žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. V podaní zo dňa 9.5.2019 žalovaný uviedol, že samotné vyhlásenie žalovaného v trestnom konaní nie je možné s poukazom na ustanovenia Občianskeho zákonníka považovať za prevzatie záväzku alebo za pristúpenie k záväzku, nakoľko k žiadnej takej dohode nedošlo. Jednalo sa o morálny záväzok žalovaného a žalovaný sa splneniu tejto morálnej povinnosti nijako nevyhýba. V trestnom konaní bolo zhodne uvedené či už poškodeným alebo podozrivým, že pôžička bola poskytnutá obchodnej spoločnosti KMS, s.r.o.. Žalovaný svoju argumentáciu doplnil v podaní zo dňa 26.8.2019, v ktorom uviedol, že stanovisko prokurátora v odôvodnení jeho rozhodnutia nie je záväzná pre toto civilné konanie, pretože v trestnom konaní sa skúmal úmysel žalovaného zlúčením spoločnosti KMS, s.r.o. so spoločnosťou B.S. s.r.o. poškodiť, resp. podviesť žalobcu. Vyhlásenie v protokole zo dňa 13.12.2016 považoval prokurátor za prevzatie záväzku žalovaným, čo však nie je pravda, jednalo sa len o doriešenie celej záležitosti z morálneho hľadiska, čo bolo dokladom, že žalovaný nemal žalobcu podviesť. Žalovaný nikdy neuviedol, žeby si on sám ako fyzická osoba požičiaval peniaze od žalobcu, ale uviedol, že si požičal ako konateľ obchodnej spoločnosti KMS, s.r.o., a preto zmluva o pôžičke bola uzavretá medzi žalobcom a KMS, s.r.o., ktorá je pasívne vecne legitimovaná. V priebehu trestného konania žalobca nepredložil doklad, právny úkon, z ktorého by vyplývalo, že záväzok z pôžičky prešiel z KMS, s.r.o. na žalovaného. Ak jednala právna zástupkyňa žalovaného s právnym zástupcom žalobcu, vystupovala ako zástupkyňa obchodnej spoločnosti KMS, s.r.o., nie žalovaného ako fyzickej osoby.

5. V podaní zo dňa 16.4.2019 žalobca uviedol, že žalovaný v tomto konaní uvádza iné tvrdenia než uvádzal v trestnom konaní. Trval na podanej žalobe.

6. Súd vec prejednal na pojednávaní podľa § 180 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v neprítomnosti žalovaného, ktorý bol riadne predvolaný, ktorého neprítomnosť ospravedlnila jeho právna zástupkyňa a ktorý súhlasil s prejednaním sporu v jeho neprítomnosti.

7. Žalobca žiadal na pojednávaní dňa 24.9.2019 toto pojednávanie odročiť na ďalší termín za účelom porady s jeho právnym zástupcom. Súd mal za to, že nejde o dôležitý dôvod, pre ktorý by mal pojednávanie odročiť v zmysle § 183 CSP. Predvolanie na pojednávanie bolo žalobcovi doručené dňa 19.8.2019, a žalobca mal do termínu pojednávania dostatok času, aby sa na pojednávanie pripravil tak, že sa poradí s advokátom, resp. aby si zvolil advokáta, ktorý by ho zastupoval na pojednávaní.

8. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, oboznámením vyjadrenia žalovaného zo dňa 11.2.2019, emailovej komunikácie medzi právnou zástupkyňou žalovaného a I. W. C., prehlásenia zo dňa 13.12.2016, vyjadrení žalobcu zo dňa 6.3.2019, 16.4.2019, vyjadrení žalovaného zo dňa 9.5.2019, 26.8.2019, výpisu z obchodného registra ohľadom spoločnosti KMS, s.r.o., obsahu spisu Okresného súdu Trenčín sp.zn. 12C/25/2018.

9. Žalobca na pojednávaní uviedol, že žalovaný mu v roku 2017 poukázal čiastku 9.000,- Eur. Trval na žalobe v časti o zaplatenie sumy 120.500,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 120.500,- Eur od 2.4.2016 do zaplatenia, vo zvyšku zobral žalobu späť. Uviedol, že zmluva o pôžičke bola uzavretá dňa 1.2.2015 v písomnej forme medzi žalobcom ako veriteľom a spoločnosťou KMS s.r.o. ako dlžníkom, za ktorú spoločnosť konal konateľ tejto spoločnosti žalovaný. Pôžička bola dohodnutá vo výške 129.500 Eur so splatnosťou pôžičky 1.4.2016 s tým, že si myslí, že nebola dohodnutá povinnosť dlžníka zaplatiť úroky z pôžičky. Podpisy na zmluve o pôžičke neboli úradne overované. Žalobca však trval na tom, že v skutočnosti peniaze požičal žalovanému, ktorému žalobca peniaze odovzdal v Trenčíne pred obchodným domom Lidl v hotovosti. Peniaze mal žalobca z úspor, keďže bol profesionálnym športovcom a z predaja svojho bytu. V danej veci bol žalobca oklamán žalovaným. Firma žalovaného bola prepísaná na bieleho koňa a firma žalovaného zanikla. Žalobca bol podvedený žalovaným, ktorý žalobcu využil. Pokiaľ je vo vyjadreniach žalobcu spomínané, že žalovaný uznal dlh z pôžičky a bola uzavretá dohoda o splátkach, toto vyjadrenie žalobcovi naformuloval jeho právny zástupca a žalobca nemá k dispozícii písomné uznanie dlhu z pôžičky žalovaným.

10. Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní uviedla, že tvrdenia žalobcu ohľadom obsahu zmluvy o pôžičke sa zakladajú na pravde. Trvala na námietke nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v konaní. Nedošlo zo strany žalovaného k prevzatíu dlhu a ani k pristúpeniu k záväzku zo zmluvy o pôžičke. Žalobca podal na žalovaného ako konateľa spoločnosti KMS, s.r.o. trestné oznámenie, ktoré bolo vyšetrovateľom odmietnuté a sťažnosť žalobcu proti tomuto uzneseniu vyšetrovateľa bola zamietnutá Okresnou prokuratúrou Trenčín. Poukázala na to, že žalovaný dlh zo zmluvy o pôžičke písomne neuznal a neuzavrel so žalobcom ani žiadnu dohodu o splátkach dlhu. Predmetom tohto konania nie je to, na aké účely použil žalovaný ako konateľ spoločnosti KMS, s.r.o. požičané peniaze. V konaní sa musí vyriešiť otázka vecnej legitímácie účastníkov konania.

11. Podľa výpisu z obchodného registra spoločnosť KMS, s.r.o., so sídlom v Trenčíne zanikla dňa 26.1.2017 dobrovoľným výmazom bez likvidácie v dôsledku zlúčenia so spoločnosťou B.S. s.r.o.. C. E., konateľ spol. B.S. s.r.o. v prehlásení ním podpísanom dňa 13.12.2016 uviedol, že dňa 13.12.2016 prevzal od C. D. konateľa zrušujúcej obchodnej spoločnosti KMS, s.r.o. všetky doklady týkajúce sa obchodnej spoločnosti, bol riadne oboznámený s hospodárskym, finančným stavom, pohľadávkami a záväzkami obchodnej spoločnosti, jej majetkom a v tomto stave obchodnú spoločnosť ako nový konateľ a spoločník bez výhrad prijíma, prehlásil, že prevzal knihu záväzkov v tuzemskej mene a prehlásil, že pohľadávku veriteľa O. P. vo výške 129.500 Eur si konateľ C. D. dorieši sám.

12. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka Ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

13. Podľa § 531 ods. 1 Občianskeho zákonníka Kto sa dohodne s dlžníkom, že preberá jeho dlh, nastúpi ako dlžník na jeho miesto, ak na to dá veriteľ súhlas. Súhlas veriteľa možno dať buď pôvodnému dlžníkovi, alebo tomu, kto dlh prevzal.

14. Podľa § 531 ods. 2 Občianskeho zákonníka Kto bez dohody s dlžníkom prevezme dlh zmluvou s veriteľom, stane sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi.

15. Podľa § 531 ods. 3 Občianskeho zákonníka Zmluva o prevzatí dlhu vyžaduje, aby sa uzavrela písomnou formou.

16. Podľa § 533 Občianskeho zákonníka Kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Ustanovenie § 531 ods. 4 tu platí obdobne.

17. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka Ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

18. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

19. Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

20. Súd podľa § 145 ods. 2 CSP konanie výrokom I. zastavil v späťvzatej časti, keďže žalovaný súhlasil s čiastočným späťvzatím žaloby.

21. Civilný sporový poriadok (čl. 8 Základných princípov, § 132 ods. 1 CSP, § 150 ods. 1 CSP) ako zákonný procesný predpis, ktorým sa riadi civilné sporové konanie, je postavený na zásade kontradiktórnosti sporu dvoch rovnocenných strán, ktorý je potom ovládaný prejednávacím princípom. Ten spočíva v tom, že tvrdiť skutočnosti, rozhodné pre posúdenie daného prípadu, a navrhovať a predkladať dôkazy pre tieto skutočnosti, je zásadne vecou strán sporu, na ktorých spočíva hlavná zodpovednosť za zhromaždenie skutkového podkladu potrebného pre rozhodnutie vo veci samej. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách a ukladá im označiť dôkazy k preukázaniu ich tvrdení. Strana má teda povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkazu. Súd nie je povinný sám vyhľadávať potrebné tvrdenia a dôkazy. Nie je jeho povinnosťou, a nemá ani právo vykonávať dokazovanie o rozhodujúcich skutočnostiach bez návrhu strán sporu. Neunesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena vedie k strate sporu. Dôkazné prostriedky možno navrhovať spôsobom a v lehotách v zmysle CSP v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

22. Vecná legitímácia, či už aktívna alebo pasívna sa vo všeobecnosti v občianskom súdnom konaní rozumie oprávnenie účastníkov vyplývajúce z hmotného práva. Aktívnu vecnú legitímáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva, o ktorom sa v konaní rozhoduje a pasívnu vecnú legitímáciu má ten, kto je nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva, o ktorej sa v konaní rozhoduje. Povinnosť preukázať aktívnu a pasívnu vecnú legitímáciu strán sporu zaťažuje žalobcu.

23. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a spoločnosťou KMS, s.r.o. ako dlžníkom vznikol občianskoprávny vzťah zo zmluvy o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka. Zmluva o pôžičke bola uzavretá dňa 1.2.2015 v písomnej forme. Na výzvu súd žalobca nepredložil predmetnú zmluvu o pôžičke, no súd zistil formu tejto zmluvy, dátum jej uzavretia, označenie zmluvných strán a obsah zmluvy o pôžičke zo zhodných tvrdení sporových strán (§ 151 ods. 1 CSP). Zmluva má všetky podstatné náležitosti, ktoré zákon vyžaduje, pretože zmluvné strany sa dohodli, že žalobca prenecháva spoločnosti KMS s.r.o. peniaze v sume 129.500 Eur a spoločnosť KMS, s.r.o. sa zaviazala vrátiť túto sumu žalobcovi do 1.4.2016 bez povinnosti platiť úrok z pôžičky. Zmluva spĺňa zákonnú požiadavku určitosti a zrozumiteľnosti. Žalobca tvrdil, že peniaze v skutočnosti požičal žalovanému, ktorý bol v tom čase konateľom spoločnosti KMS, s.r.o.. Za dlžníka bola však v písomnej zmluve o pôžičke podľa zhodných tvrdení sporových strán označená spoločnosť KMS, s.r.o.. Tvrdenie žalobcu, že žalovaný mal v trestnom konaní uviesť, že v skutočnosti peniaze v tejto sume si od žalobcu požičal žalovaný, žalovaný v tomto konaní popieral a uviedol, že on sám ako fyzická osoba si nikdy nepožičiaval peniaze od žalobcu. Žalovaný nepoprel, že peniaze od žalobcu v hotovosti prevzal, avšak žalovaný konal za spoločnosť KMS, s.r.o., ktorej bol konateľom. Predloženú emailovú komunikáciu adresovanú zo strany právnej zástupkyne žalovaného vtedajšiemu právnenému zástupcovi žalobcu, z ktorej vyplýva snaha žalovaného uhradiť dlh z pôžičky vysvetlil žalovaný tým, že žalovaný tým prezentoval vôľu splniť morálny záväzok doriešiť celú vec tak, aby peniaze boli žalobcovi vrátené, keďže so žalobcom boli dlhoroční kamaráti.

24. Súd nepovažoval za právne významnú skutočnosť, na aký účel si spol. KMS, s.r.o. peniaze od žalobcu požičiavala a akým spôsobom boli peniaze zo strany KMS, s.r.o. investované. Bolo plne v dispozícii žalovaného ako konateľa spoločnosti KMS, s.r.o. ako s požičanými peniazmi naloží, či ich odovzdá inej osobe za účelom dosiahnutia zisku alebo ich iným spôsobom investuje. Preto je úplne

bezpredmetné a nadbytočné vypočúvať K., ktorého ako svedka navrhol vypočuť žalobca a ktorý podľa informácii žalobcu mal obdržať požičané peniaze od žalovaného.

25. Žalovaný spochybňoval tvrdenie žalobcu, žeby žalovaný prevzal dlh spoločnosti KMS, s.r.o. zo zmluvy o pôžičke, resp. žeby žalovaný pristúpil k tomuto záväzku. Súd považuje na tomto mieste za potrebné uviesť, že žalobca si vo svojich tvrdeniach odporuje, pretože jednak uvádzal, že pôžičku v skutočnosti poskytol žalovanému, ale zároveň tvrdil, že tento dlh zo zmluvy o pôžičke žalovaný prevzal od spoločnosti KMS, s.r.o., čím vlastne žalobca vyvracia svoje skutkové tvrdenie, že v skutočnosti mal žalobca peniaze požičať žalovanému. Ani jedno z týchto tvrdení žalobcu, ktoré by mohlo zakladať hmotnoprávnu povinnosť žalovaného plniť žalobcovi dlh zo zmluvy o pôžičke, v konaní preukázané nebolo. Súd poukazuje na to, že prevzatie dlhu je dvojstranným právnym úkonom, ktorý musí byť uzavretý medzi pôvodným dlžníkom a novým dlžníkom v písomnej forme a so súhlasom veriteľa v zmysle § 531 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka a jeho obsahom je záväzok nového dlžníka splniť namiesto pôvodného dlžníka celý dlh veriteľovi. Uzavretie dohody o prevzatí dlhu v zákonom stanovenej písomnej forme preukázané v konaní nebolo. Nebolo preukázané ani to, žeby žalovaný pristúpil k dlhu spoločnosti KMS, s.r.o. na základe dohody žalovaného s veriteľom, keďže takáto dohoda, obsahom, ktorej by boli zhodné prejavy vôle pristupujúceho dlžníka a veriteľa o povinnosti pristupujúceho veriteľa splniť dlh veriteľovi popri pôvodnom dlžníkovi, vyžaduje písomnú formu v zmysle § 533 Občianskeho zákonníka. Za prevzatie dlhu ani za pristúpenie k záväzku nemožno považovať prehlásenie zo dňa 13.12.2016, v ktorom sa uvádza, že pohľadávku veriteľa žalobcu vo výške 129.500 Eur si konateľ C. D. dorieši sám, pretože toto prehlásenie podpísal C. E., teda nie žalovaný, ktorému z toho prehlásenia tak nevznikol žiaden právny záväzok. Žalobca vo svojich podaniach tvrdil, že dňa 13.1.2017 mal žalovaný uznať dlh zo zmluvy o pôžičke, no na pojednávaní žalobca uviedol, že nedisponuje písomným uznaním dlhu zo zmluvy o pôžičke zo strany žalovaného. Aj pre uznanie dlhu vyžaduje ustanovenie § 558 Občianskeho zákonníka písomnú formu. Pokiaľ nie je pri vykonaní právneho úkonu dodržaná písomná forma, ktorú Občiansky zákonník vyžaduje, ide v zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka o absolútne neplatný právny úkon, ktorý nevyvoláva žiadne právne následky. Z výpisu z obchodného registra vyplýva, že žalovaný bol zároveň spoločníkom obchodnej spoločnosti KMS, s.r.o., avšak vklad do obchodnej spoločnosti uhradil v celom rozsahu, a teda v zmysle § 106 Obchodného zákonníka žalovaný neručí za záväzky tejto obchodnej spoločnosti.

26. Žalobca vo svojich podaniach odcitoval časť odôvodnenia uznesenia Okresnej prokuratúry Trenčín sp. zn. 1Pn 963/17/3309-14 zo dňa 11.4.2018, ktorým bola zamietnutá sťažnosť žalobcu voči uzneseniu vyšetrovateľa, ktorým bolo odmietnuté trestné oznámenie žalobcu podané na žalovaného. Obsah citovaného odôvodnenia rozhodnutia okresnej prokuratúry žalovaný nerozporoval. V citovanej časti odôvodnenia rozhodnutia sa však uvádza, že právny vzťah z pôžičky mal vzniknúť medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom v roku 2014 na základe ústneho dojednania. Žalobca si v tomto konaní uplatnil nárok na peňažné plnenie voči žalovanému titulom písomnej zmluvy o pôžičke uzatvorenej dňa 1.2.2015, teda neuplatňoval nárok na peňažné plnenie voči žalovanému na základe ústnej zmluvy o pôžičke uzavretej v roku 2014. Žalobca nepredložil súdu celé rozhodnutie okresnej prokuratúry, hoci ho k tomu súd vyzval. Súd navyše dodáva, že skutkové zistenia uvedené v odôvodnení uznesenia Okresnej prokuratúry Trenčín ohľadom predmetu, obsahu a subjektov súkromnoprávneho záväzkového vzťahu nie sú pre súd v civilnom sporovom konaní záväzné. Súd je totiž v zmysle § 193 CSP viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

27. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že povinnosť vrátiť žalobcovi požičané peňažné prostriedky v sume 129.500 Eur do 1.4.2016 podľa zmluvy o pôžičke vznikla spoločnosti KMS, s.r.o., ktorá sa k tomu ako dlžník zaviazala v zmluve o pôžičke zo dňa 1.2.2015, a nebola preukázaná žiadna právna skutočnosť, na základe ktorej by túto zmluvnú povinnosť nadobudol žalovaný. Obchodná spoločnosť KMS, s.r.o. zanikla v dôsledku zlúčenia so spoločnosťou B.S. s.r.o. ku dňu 26.1.2017, a z dôvodu tejto univerzálnej sukcesie záväzok spoločnosti KMS, s.r.o. vrátiť požičané peniaze prešiel podľa § 69 ods. 3 Obchodného zákonníka na jej právneho nástupcu spoločnosť B.S. s.r.o..

28. Súd potom z vykonaného dokazovania uzavrel, že žalovaný nemá voči žalobcovi záväzok z písomnej zmluvy o pôžičke zo dňa 1.2.2015, ktorého obsahom by bola povinnosť vrátiť žalobcovi požičané peňažné prostriedky v uplatnenej výške. Žalovaný tak nie je v konaní pasívne vecne legitimovaný.

29. Z uvedených dôvodov po vyhodnotení vykonaného dokazovania súd výrokom II. žalobu vo zvyšku zamietol.

30. Žalobca žiadal na pojednávaní doplniť dokazovanie pripojením vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva PZ v Trenčíne ohľadom trestného konania č.k. ORPZ 126/2-VY-TN-2018, pripojením spisu Okresnej prokuratúry Trenčín 1Pn/963/17/3309 s tvrdením, že v týchto spisoch sa nachádzajú zápisnice o výsluchoch svedkov ohľadom poskytnutia pôžičky. Navrhol vypočuť žalovaného k tomu, ako prebehla daná pôžička. Navrhol pripojiť spis obchodného registra ohľadom spoločnosti KMS s.r.o. VL.Č. 28039/R KMS s.r.o. ohľadom zlúčenia tejto spoločnosti so spoločnosťou B.S. s.r.o., vypočuť svedka K. T., ktorý podľa informácií žalobcu mal dostať požičané peniaze od žalovaného a navrhol vypočuť svedka C. E., ktorý podpísal preberací protokol. Na vysvetlenie uviedol, že tieto dôkazné prostriedky navrhol až na pojednávaní z tohto dôvodu, že si myslel, že na začiatku tohto pojednávania sa so žalovanou stranou dohodnú ohľadom predmetu konania. Súd však nevykonal tieto dôkazy, pretože boli navrhnuté zo strany žalobcu oneskorene. Žalovaný už v prvom vyjadrení v tejto veci, vo vyjadrení k žalobe zo dňa 11.2.2019 tvrdil, že on nemá súkromný záväzok voči žalobcovi zo zmluvy o pôžičke, pretože túto zmluvu žalobca uzavrel so spol. KMS, s.r.o., a žalovaný peniaze od žalobcu prevzal len z dôvodu jeho postavenia konateľa spoločnosti KMS, s.r.o., a žalovaný poprel aj to, žeby žalovaný akýmkoľvek spôsobom prevzal záväzok zo zmluvy o pôžičke. Keďže žalovaný poprel rozhodujúce skutkové tvrdenia, z ktorých odvodzoval žalobca svoj žalobný nárok, žalobca bol povinný označiť návrhy na dôkazné prostriedky, ktorými by boli preukázané jeho tvrdenia už v lehote 10 dní, ktorú mu súd stanovil vo výzve zo dňa 14.2.2019 na vyjadrenie sa k vyjadreniu žalovaného k žalobe, a ktorú výzvu žalobca prevzal dňa 27.2.2019. Lehota na vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného k žalobe uplynula najneskôr dňa 11.3.2019, a žalobca nepožiadaval o predĺženie tejto súdom stanovenej lehoty. Súd uvádza, že by dôkazné prostriedky bolo možné pripustiť, pokiaľ by ich žalobca navrhol s dostatočným časovým predstihom, aby mohli byť zabezpečené a vykonané na prvom pojednávaní. Vlastnou vinou žalobca nenavrhol vykonanie týchto dôkazných prostriedkov včas, hoci mal dostatok času, aby tak učinil. Nepredložil dokonca súdu ani v žalobe uvádzané dôkazné prostriedky, hoci ho súd k tomu vyzval v predvolaní na pojednávanie zo dňa 7.8.2019. Oneskorený návrh na dôkazné prostriedky žalobcu nie je ospravedliteľný ani z toho dôvodu, že žalobca nemá právnické vzdelanie. V danom spore sa nejedná po právnej stránke o komplikovanú vec, ide o zmluvu o pôžičke, a konania o nárokoch zo zmluvy o pôžičke možno radiť medzi bežné, nenáročné spory. Navyše z listín vyplýva, že žalobcovi boli poskytované v tejto právnej veci právne služby pred začatím konania. Nič žalobcovi nebránilo obrátiť sa na advokáta, aby mu spísal žalobu a prípadne ho aj v konaní zastupoval. Neobstojí ani tvrdenie žalobcu, že tieto dôkazné prostriedky nenavrhol skôr, pretože mal za to, že sa na začiatku pojednávania so žalovaným dohodne o predmetu konania. Z prvého a následných vyjadrení žalovaného, ktoré súd doručil žalobcovi totiž vyplýva, že žalovaný nárok žalobcu popieral, a žalobca teda musel rátať s tým, že žalovaný sa nebude chcieť na pojednávaní dohodnúť so žalobcom v tom smere, že sa zaviazá žalobcovi zaplatiť predmetný peňažný dlh zo zmluvy o pôžičke. S poukazom na všetky uvedené dôvody súd uzavrel, že prostriedky procesnej útoky navrhnuté až na pojednávaní, neboli v zmysle § 153 ods. 1 CSP uplatnené zo strany žalobcu včas, keďže ich mohol predložiť súdu už skôr, ak by žalobca konal starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Súd teda v zmysle zásady koncentrácie konania na uvedené návrhy žalobcu na dôkazné prostriedky podľa § 153 ods. 2 CSP neprihliadal, pretože by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania, čím by sa predĺžilo konanie a bolo by to v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. O dôsledkoch zmeškania lehoty na označenie alebo predloženie dôkazných prostriedkov bol žalobca poučený vo výzve súdu zo dňa 14.2.2019.

31. Podľa § 255 ods. 1 CSP Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 255 ods. 2 CSP Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

33. Podľa § 256 ods. 1 CSP Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

34. Keďže žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 9.000 Eur z dôvodu úhrady tejto sumy žalovaným, avšak k úhrade došlo ešte v roku 2017, teda pred začatím konania, no žalobca napriek tomu žalobou podanou dňa 10.7.2018 uplatnil nárok na zaplatenie aj tejto sumy, procesné zavinenie na zastavení konania v tejto časti ide na vrub žalobcu, a v zmysle § 256 ods. 1 CSP má žalovaný nárok na náhradu trov konania v tejto časti. Vo zvyšku súd žalobu zamietol a vzhľadom na zásadu úspechu v zamietnutej časti žaloby vznikol žalovanému nárok na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP. Súd preto výrokom III. vyslovil, že žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.